

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

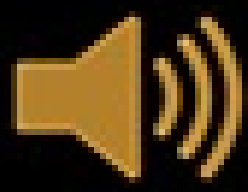
آلاءِ اسلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نمبر صوتی نو سازی

امام حسین علیہ السلام در قرآن

جلسه دوم

سخنران
مجتبى الاسلام سید محمد نبوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام حسین علیه السلام در قرآن جلسه دوم

نویسنده:

سید مجید نبوی

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	امام حسین علیه السلام در قرآن جلسه دوم
۶	مشخصات کتاب
۶	خطبه
۷	مقدمه
۱۰	آیه ی مورد بحث
۱۳	ادامه ی آیه
۱۳	وظیفه ی سنگین
۲۰	توفیق عمل صالح
۲۰	اصلاح فرزندان
۲۱	دعای حضرت ابراهیم علیه السلام
۲۲	امامت از نسل امام حسین علیه السلام
۲۳	روضه
۲۵	دعا
۲۵	درباره مرکز

امام حسین علیه السلام در قرآن جلسه دوم

مشخصات کتاب

سخنران :

حجت الاسلام و المسلمین حاج سید مجید نبوی

محل سخنرانی :

استان فارس : شهرستان اشکنان حسینیه جماران

موضوع سخنرانی :

امام حسین علیه السلام در قرآن جلسه دوم

تاریخ سخنرانی :

شب دوم

محرم ۱۴۳۶ سال ۱۳۹۴ شمسی

ایمیل سخنران : nabavi۱۳۵@gmail.com

ص: ۱

خطبه

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بَارِي الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ جَامِعِ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ، ثُمَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ وَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ وَ مَنْكُرِي فَضَائِلِهِمْ وَ مَنْاقِبِهِمْ مِنَ الْآنَ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ .

وَ بَعْدُ قَالَ الْحَكِيمُ فِي مُحْكَمِ كِتَابِ الْكَرِيمِ . اعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا □ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَ وَضَعَتْهُ كُرْهًا □ وَ حَمَلُهُ وَ فِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا □ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ بَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَىٰ وَالِدَيَّ وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَ أَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي □ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ (١) صدق الله العلي العظيم .

شب جمعه هست شاد کنید ارواح طيبة ی شهدا ، صیالحاء ، مومنین و مؤمنات ، ذوی الحقوق ، ذوی الارحام و همه کسانی که سالهای قبل در این مجالس بودند و سر به تیره ی تراب نهاد ه اند . بانیان این بنای مقدس و همچنین شهید فاجعه منا از این خطه ، با صلواتی بر محمد و آل محمد .

ص: ۲

۱- سورة احقاف آیه ۱۵

مقدمه

ص: ۳

قرآن کریم آیات زیادی پیرامون امام حسین علیه السلام دارد . در یک نگاه اجمالی کل آیات قرآن کریم مربوط به اهل بیت علیهم السلام است .

چنانچه مشهور است معاویه علیه الهاویه به قاری قرآن گفت : « قرآن بخوان اما از آیاتی بخوان که در شأن علی بن ابی طالب نباشد . »

قاری قرآن کتاب را بست و ساکت شد . معاویه پرسید : « چرا قرآن نمی خوانی ؟ » گفت خود شما دستور دادید . گفت : « من گفتم بخوان ، اما نه از آن آیاتی که در شأن علی علیه السلام است . »

قاری قرآن گفت : « شما یک آیه بیاورید در قرآن که مربوط به امیرالمؤمنین علیه السلام نباشد من همان آیه را می خوانم . » نیست در قرآن آیه ای که مربوط به امیر المؤمنین و اهل بیت علیهم السلام

ص: ۴

نباشد. (۱)

ص: ۵

۱- روزی معاویه وارد مکه شد، به او گفتند: آیا می دانی (ابن عباس) تفسیر قرآن می کند؟ معاویه گفت: خوب (ابن عباس) پسر عموی پیغمبر است، او از هاشمیان است. او تفسیر نکند، چه کسی تفسیر کند قرآن را. گفتند: تفسیر می کند آیات را به نفع علی بن ابیطالب، ما از این ناراحتیم. معاویه گفت: خودم رسماً وارد مجلس می شوم و جمعی را برهم می زنم. معاویه وارد مجلس تفسیر ابن عباس شد، دید ابن عباس با چنان کیفیتی تفسیر آیات می کرد که معاویه هیچ جای اعتراضی ندید. بعد از مجلس، معاویه به ابن عباس گفت: تو تفسیر آیات می کنی یا فضائل علی را بازگو می کنی؟ ابن عباس: ای معاویه به من بگو کجای قرآن است که فضائل علی بن ابیطالب نیست؟ از خودت هم سؤال می کنم. جواب می دهی؟ (إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ) این آیه برای کیست؟ معاویه: رسول خدا فرمودند: منذر این امت من هستم و هادی، وجود علی بن ابیطالب است. ولی ابن عباس حتماً باید این آیه را بخوانی؟؟؟ ابن عباس: (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً)، این آیه برای کیست؟ معاویه: این هم قصه عصمت علی و اهل بیتش است ولی لازم نیست که همه را بخوانی. ابن عباس: (إِنَّمَا وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ)، معاویه این آیه برای کیست؟ معاویه: زمانیکه علی انگشتر خود را در راه خدا داد. این آیه در حق علی نازل شد، قبول دارم ولی حتماً بنا نیست که این آیه را هم بخوانی. ابن عباس: (عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ)، معاویه بگو این آیه در حق کیست؟ معاویه: رسول خدا فرمود: خبر عظیم علی بن ابیطالب است که هم مردم ازش می پرسند و هم من از علی خواهم پرسید، ولی ابن عباس دوباره از این آیه ها خواندی؟؟؟ ابن عباس: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا)، بگو بینم این آیه برای کیست؟ معاویه: پیغمبر فرمود: (حبل

الله) علی بن ابیطالب است، دست به دامان علی بزیند و جای دیگر نروید که گمراه می شوید، ولی باید همین را هم تفسیر کنی؟؟ ابن عباس: (فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ) به من بگو این آیه در حق کیست؟ معاویه: این هم ماجرای مباحله با اهل نجران است که خدا در این آیه علی بن ابیطالب را نفس پیغمبر می خواند، ولی تو همیشه اینگونه آیه ها را تفسیر می کنی؟ ابن عباس: (سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ) این آیه برای چه کسی است؟ معاویه: روز غدیر شخصی نزد رسول خدا آمد و گفت: این سخنان از خودت بود یا از خدا؟؟ پیغمبر فرمودند: امر رسالت بود. آن شخص به پیامبر گفت: به خدا بگو بر من عذاب نازل کند که من تحمل ولایت علی را ندارم. خدا جلوی همه سنگ ریزه ای از آسمان فرستاد و به سر او اصابت کرد و مرد، ولی همیشه اینگونه آیات را تفسیر می کنی؟ ابن عباس: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتْ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا)، دیگر برای کیست؟ معاویه: این آیه هم اكمال دیانت در پرتو ولایت علی است ولی آیه دیگر را بخوان نه این آیه ها را. ابن عباس از جا بلند شد و گفت: ای معاویه به من بگو کجای قرآن را بخوانم که فضل علی بن ابیطالب نباشد؟ کجا را بخوانم که از علی بیان نشده باشد. معاویه: اصلا ابن عباس (إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا)، را بخوان. ابن عباس: ای معاویه این آیه هم برخلاف انتظار تو در فضل علی بن ابیطالب است. معاویه: علی در این آیه دیگر چه می کند؟ ابن عباس: نشنیدی بعد از پیغمبر خدا یکسال نگذشته بود که زلزله ای بر مدینه آمد که همه مردم از وحشت از خانه ها بیرون شدند و علی در میانشان حاضر شد این آیه را خواند و پایش را بر زمین کوبید و فرمود: (ای زمین، ابو تراب بر تو امر می کند، آرام بگیر) و زمین آرام شد. معاویه با شدت غضب گفت: ابن عباس راحت بگو، تا قرآن هست علی هم خواهد بود. (بحار الانوار - جلد ۴۴ - صفحه ۱۲۵)

لذا این قرآن کریم یا دارد یا سخن از بهشت ، نعمت های بهشتی ، اهل بهشت ، ایمان ، وفاداری و اخلاق صحبت می کند که در رأس آنها امیر المؤمنین علیه السلام است یا هم دارد در رابطه با جهنم و خیانت ، مال حرام ، رزق حرام و در رابطه با صفات اهل جهنم سخن می گوید که در سر سلسله ی آنها دشمن امیر المؤمنین علیه السلام است . لذا آیات قرآن هیچ کدام جدای از اهل بیت (ع) نیست منتها بعضی از آیات قرآن هست که آنچنان صراحتی دارد که وقتی این آیات و ترجمه آن را می بینیم و تفسیری که اهل بیت علیهم السلام در این آیات دارند را نگاه می کنیم چنان قوت قلب می گیریم که الحمدلله در این دنیای این چنینی ما همچون اعتقاداتی داریم . همین جوری و سرسری و الکی به ما نرسیده است . بلکه ریشه در قرآن مجید دارد . همان قرآنی که کلام پروردگار این عالم است .

آیه ی مورد بحث

Your browser does not support the audio tag

از میان آیات قرآن اشاره می کنم به آیه ۱۵ سوره احقاف همان که اول منبر خدمت شما قرائت کردم . آنجا که خداوند تبارک و تعالی می فرماید :

(وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا)

به انسان گفتیم به پدر و مادرت احسان کن .

امام صادق علیه السلام می فرماید : « منظور از انسان در این آیه شریفه جدّ ما امام حسین علیه السلام است . (۱) »

ص: ۶

۱- سوره احقاف آیه ۱۵: وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا □ حَمَلْتُهُ أُمَّهُ كُرْهًا وَوَضَعْتُهُ كُرْهًا □ وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا □ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سِنًا قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ □ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي □ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ترجمه: و ما انسان را به احسان در حق پدر و مادر خود سفارش کردیم، که مادر با رنج و زحمت بار حمل او کشید و باز با درد و مشقت وضع حمل نمود و سی ماه تمام مدت حمل و شیرخواری او بود تا وقتی که طفل به حد رشد رسید و آدمی چهل ساله گشت (و عقل و کمال یافت آن گاه سزد که) عرض کند: بار خدایا مرا بر نعمتی که به من و پدر و مادر من عطا فرمودی شکر بیاموز و به کار شایسته ای که رضا و خوشنودی تو در آن است موفق دار و فرزندان مرا صالح گردان، من به درگاه تو باز آمدم و از تسلیمان فرمان تو شدم. تفسیر: در کافی از حضرت صادق علیه السلام ذیل آیه فوق روایت کرده فرمود جبرئیل بر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله نازل شد گفت: ای محمد صلی الله علیه و آله پروردگار سلام می رساند و بشارت می دهد شما را به فرزندى که از فاطمه متولد می شود و امت بعد از تو او را به قتل می رسانند و فرمود: ای جبرئیل به پروردگار سلام برسان، عرض کن حاجت بر فرزندى ندارم که امت بعد از من او را به قتل برسانند جبرئیل عروج کرد مرتبه دوم فرود آمد همان پیغام را رسانید. آن حضرت پاسخ اول را فرمود. عروج کرد مرتبه سوم نازل شد عرض کرد ای محمدصلی الله علیه و آله پروردگار سلام می رساند و بشارت می دهد و می

فرماید ما در عوض شهادت آن فرزند امامت و وصایت را در ذریه او قرار دادیم. پیغمبر راضی شد فرستاد دخترش فاطمه را حاضر کردند مژده فرزند را به او داد عرض کرد: ای پدر بزرگوار حاجت به چنین فرزندی ندارم که امت او را شهید کنند. پیغمبر بشارت امامت و وصایت و ولایت را در ذریه حضرت فاطمه نیز راضی شد و با کراهت و مشقت بار حمل کشید و وضع حمل نمود و مدت حمل و شیرخوارگی سی ماه تمام بود (چون رضاع کامل دو سال است چنانچه فرماید وَ الْوَالِدَاتُ يَرْضَيْنَ الْوَالِدَاتُ عَنْ أَوْلَادِ هُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ [۱] پس مدت حمل ۶ ماه بوده است) و فرزندی بجز امام حسین و یحیی شش ماهه متولد نشد و این حدیث را ابن بابویه ابن قولویه نیز روایت کرده اند. [۲] [۱] سوره بقره آیه ۲۳۳ [۲] تفسیر جامع، ج ۶، ص ۳۱۸

(حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا)

سپس از آنجایی که مادر حقوقش به مراتب بیشتر از پدر است. قرآن کریم می آید به بخشی از زحمات مادر نسبت به فرزند اشاره می کند. موقعی که بچه در شکم این مادر است با چه اذیت ها و چه آزارهایی این بچه را در شکم خود پرورش می دهد. و آن زمانی که این بچه را به دنیا می آورد چه صدماتی می خورد.

امام صادق علیه السلام در کتاب شریف بحار الانوار ذیل این آیه ی شریفه می فرماید :

« جَدُّ مَا إِمَامٌ حَسِينٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ هِنَا كَمَا فِي شَكْمِ مَادَرِشِ زَهْرَا سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا بُوْدَ نَوْعَا دِيدِ كَانِي بِرَا زِ اشك داشت . گاهی امیر المؤمنین علیه السلام وارد منزل می شدند می دیدند حضرت زهرا سلام الله علیها حامله ی به امام حسین علیه السلام در حال گریه کردن می باشد . علت گریه را سؤال کردند . جواب می داد علی جان این بچه ای که در شکم دارم گاهی با من حرف می زند . سخنان آنچنان دلم را می سوزاند که اشکم جاری می شود . مگر چه می گوید این بچه ؟

گاهی می گوید انا الغریب ،

گاهی صدا می زند انا المظلوم ،

گاهی صدا می زند انا العطشان

و گاهی می گوید انا الشهید

لذا من طاقت نمی آورم و گریه می کنم . « امام صادق علیه السلام می فرماید : « این گریه های حضرت زهرا سلام الله علیها در قرآن کریم در این آیه شریفه آورده است . (حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا) و اما آنجا که می فرماید : (وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا □) با چه مصائبی مادر او را به دنیا آورد و اشاره دارد و می فرماید : وقتی مادرمان زهرا سلام الله علیها قنداقه امام حسین علیه السلام را در دست های رسول خدا (ص) گذاشت ، دید این بزرگوار زیر گلوی امام حسین علیه السلام می بوسد و مدام اشک می ریزد . مادرش نگران شد و گفت : بابا ، یا رسول الله وقتی قنداقه فرزندم را در دستانت گذاشتم شما تبسم بر لب داشتی و صورت بچه را می بوسیدی . الان چه مشکلی است که داری اشک می ریزی و زیر گلوی فرزندم حسین را می بوسی ؟ آنجا بود که

رسول خدا اشاره کرد به شهادت امام حسین علیه السلام در کربلا و فرمودند: « زهرا جان ، دخترم ، چه خیری در این فرزند برای ما است ، بچه ای را که باید این چنین سر ببرند به چه درد ما می خورد . فرمود : این درخت دینی که من کاشته ام احتیاج به آبیاری دارد و خون فرزندم حسین علیه السلام درخت دین را آبیاری می کند . »

انصافاً این حرف هزار و چهار صد سال قبل زده شده است . امام حسین علیه السلام حدود شصت سال بعد از این گفت و شنود به شهادت رسیدند . اما نگاه می کنیم می بینیم الان بعد از هزار و چهار صد سال ، درخت دین با خون امام حسین علیه السلام آبیاری شده است . اگر من و شما خدایی را می شناسیم ، اگر نماز می خوانیم به سمت این قبله و این خدا را می پرستیم و اگر و اگر ... تمام این اعتقاداتمان صدقه سر خون امام حسین علیه السلام است . لذا امام صادق علیه السلام می فرماید : « این آیه شریفه تفسیری است برای نحوه ی به دنیا آمدن ، نحوه ی در شکم مادر بودن و نحوه ی بزرگ شدن جد ما امام حسین علیه السلام .

ادامه این آیه شنیدنی است .

ص: ۷

Your browser does not support the audio tag

(وَ حَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سِنًا) از آن وقتی که در شکم مادر قرار گرفت تا آن هنگامی که بچه به دنیا آمد و شیر خورد و از شیر گرفته شد، قرآن کریم می فرماید مجموعاً سی ماه. همه مفسرین تعجب کردند چرا قرآن کریم می فرماید: سی ماه. در حالی که سی و سه ماه است، نه ماه بچه در شکم مادر است و بعد که به دنیا آمد (حولینِ کاملین) قرآن فرموده است حق دارد دو سال از مادر شیر بخورد. دو سال می شود بیست و چهار ماه. نه ماه و بیست و چهار ماه می شود سی و سه ماه. اما قرآن می فرماید: سی ماه (وَ حَمْلُهُ وَفِصَالُهُ) آن مدت که در شکم مادر است و آن مدت که شیر می خورد کلاً می شود سی ماه. همه مانده اند تفسیر این آیه چیست؟ امام صادق علیه السلام از این آیه رمز گشایی کرده اند. فرمودند که علت آن، این است که، این آیه مربوط به جد ما امام حسین علیه السلام است چرا که، ز بس شوق شهادت بر سرش بود، زه نه ماهه را شش ماهه پیمود.

ص: ۸

شش ماه بیشتر در شکم مادر نبود. بیست و چهار ماه هم حق شیر خوردن مجموعاً می شود سی ماه. همین که قرآن کریم می فرماید:

(حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ) یواش یواش که بچه بزرگ شد، استخوان هایش محکم شد (وَ بَلَغَ أَرْبَعِينَ سِنًا) چهل سال را پشت سر گذاشت. یعنی امام حسین علیه السلام چهل ساله شد؟ نه. امام صادق علیه السلام می فرماید: «بعد از رسول خدا (ص) امامت شروع شد سی سال امامت امیرالمؤمنین علیه السلام طول کشید و بعد از امیرالمؤمنین علیه السلام پسرش امام حسن مجتبی علیه السلام ده سال امامت را پشت سر گذاشت. سی سال و ده سال می شود چهل سال. چهل سال که تمام شد، امامت به امام حسین علیه السلام رسید یعنی آن سی سال پشت سر گذاشته شد.

وظیفه ی سنگین

Your browser does not support the audio tag

اکنون که امام حسین علیه السلام به امامت رسیده است یک وظیفه سنگین اضافه بر مسئله امامت به دوش امام حسین علیه السلام افتاد. و آن مسئله

(أُخْرِجَ إِلَى الْعِرَاقِ إِنَّ اللَّهَ شَاءَ أَنْ يَرَاكَ قَتِيلًا) ای حسین علیه السلام به سمت عراق برو که خداوند، می خواهد تو را کشته ببیند. (۱)

امام حسین علیه السلام وظیفه امامت که به دوشش آمده است حالا مسئله کربلا هم اضافه شده است. دستانش را بلند می کند به درگاه خداوند تبارک و تعالی و چند دعا می کند. در این آیه شریفه خداوند به دعاهاى امام حسین علیه السلام اشاره می

۱- شیخ مفید در «ارشاد» و علامه ی مجلسی می نویسند: چون امام حسین «علیه السلام» منزل ولید بیرون آمد، در کنار آرامگاه جدش قرار گرفت و در کار خود استعلام و استخبار نمود. در همان حالی که در اندیشه ی کار خود و عرض گزارش بود، خوب او را گرفت، و پیغمبر «صلی الله علیه و آله و سلم» فرمود: أخرج الی العراق فان الله قد شاء أن یراک قتیلاً۔ ارشاد ص ۱۸۰؛ بحارالانوار ص ۱۸۴ ج ۱۰ چاپ تهران؛ امالی صدوق ص ۹۲ مجلس ۳۰.

(قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ) خدایا کمکم کن تا شکر نعمتی که به من و پدر و مادرم دادی به جای بیاورم . شکر نعمت که دیگر دعا نمی خواهد . بله دعا می خواهد . تا خدا کمک نکند من و شما نمی توانیم شکر آن را به جای آوریم .

آن روایت معروف که خداوند به حضرت موسی علیه السلام فرمود : ای موسی شکر من را به جای بیاور. حضرت موسی علیه السلام عرض کرد خدایا چگونه شکر تو را به جای بیاورم در حالی که نمی توانم . قدرتش را ندارم . چرا؟ چون مثلا اگر یک نعمت به من دادی ، نعمت چشم . گفتم خدایا شکر که نعمت چشم را به من دادی . خوب چه کسی به من توفیق داد که بگویم شکر . (۱) تو بودی ای خدا . خوب گفتن این شکر یک نعمت دیگری شد . من باید شکر این نعمت را دوباره به جای بیاورم . خدایا شکرت که به من توفیق دادی که بگویم شکرت . دوباره که گفتم یک شکر دیگر لازم می آید . همان طور تسلسل ایجاد می شود و خلاصه :

از دست و زبان که بر آید

کز عهده شکرش به در آید

پس اگر ما گفتیم خدایا شکر ، این توفیقی است که خداوند به ما داده است . لذا قرآن کریم می فرماید که امام حسین علیه السلام اینجوری به خدا گفت : خدایا کمکم کن می خواهم شکر تو را به جای آورم . یعنی اگر کمک و مدد تو نباشد هیچ کاری از دست من بر نمی آید . این اوج توحید و عرفان است . آن که می خواهد خداپرست بشود باید بیاید از امام حسین علیه السلام یاد بگیرد . قرآن کریم بیان می کند که امام حسین علیه السلام چگونه با خدا حرف زده است .

۱- خداوند به موسی (ع) وحی کرد: ای موسی! حق شکر مرا به جای آور، حضرت موسی عرض کرد: برای هر شکری نعمت تازه‌ای به من می‌دهی، پس چگونه تو را شکر کنم؟ خداوند فرمود: یا موسی الآن شَكَرْتَنِي حِينَ عَلِمْتَ أَنَّ ذَلِكَ مِنِّي ؛ موسی! اکنون شکر مرا به جای آوردی، چون میدانی که همین توفیق نیز از من است. اصول کافی، ج ۲، ص ۹۸.

از میان این نعمت هایی که خداوند به انسان داده است نعمت فراوان است . کدام یک از این نعمت ها از همه بالاتر است . همان نعمتی که هر روز من و شما در نماز هایمان در سوره حمد از خداوند می خواهیم (صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) خدایا راه کسانی را می خواهم که به آنها نعمت داده ای . نعمت داده شدگان چه کسانی هستند ؟ اصلا نعمت چیست ؟ نعمت ، نعمت ولایت است . خدا علی علیه السلام را ولی قرار داد . فاطمه زهرا سلام الله علیها را از اولیاء خود قرار داد . امام مجتبی علیه السلام را ولی خودش قرار داد . اکنون امام حسین علیه السلام ولی خدا شده است . خدایا توفیقم بده شکر این نعمت را که به پدر و مادرم و خودم دادی به جای بیا ورم . (۱) نعمت امامت ،

ص: ۱۱

۱- ولایت کبرای حضرت زهرا علیها السلام در آیات و روایات پس از بیان این مقدمه، باید اذعان کرد که حضرت فاطمه علیها السلام گوهری قدسی در تعین و صورت انسی است و آن حضرت انسیه حورا و عصمت کبرای الهی است. (۸) این مهم در آیات و روایات به خوبی مشهود است. الف. آیات ۱. «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا» (احزاب: ۳۳)؛ خداوند چنین اراده فرموده است که ناپاکی را فقط از شما اهل بیت ببرد و شما را پاک و منزه گرداند. ۲. «فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ» (آل عمران: ۶۱)؛ بگو (ای پیامبر): بیایید، بخوانیم ما فرزندانمان و شما فرزندانمان را، و ما زنانمان و شما زنانمان را، و ما خودمان و شما خودتان را، سپس به مباحله برخیزیم تا دروغگویان را به لعن خدا گرفتار سازیم. ۳. «فَتَلَقَى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ» (بقره: ۳۷)؛ پس آدم از خداوند کلماتی فراگرفت و آن کلمات را وسیله توبه خویش قرار داد. ۴. «وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ» (بقره: ۱۲۴)؛ هنگامی که ابراهیم را پروردگارش با کلماتی امتحان نمود، پس آن کلمات را تمام کرد. ۵. «قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ» (شوری: ۲۳)؛ بگو ای پیامبر، من بر آن (انجام رسالت) پاداشی از شما نمی خواهم، مگر مودت با خویشان نزدیکم. ۶. «وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسْرِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَّا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا» (دهر: ۸۹)؛ آنان که در راه دوستی خدا طعام خود را به فقیر و یتیم و اسیر می دهند؛ (می گویند): ما فقط برای رضای خدا به شما طعام می دهیم و از شما هیچ پاداش و سپاسی نمی طلبیم. ۷. «إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا» (احزاب: ۷۲)؛ ما امانت را به آسمان ها و زمین و کوه ها عرضه کردیم، آن ها نپذیرفتند و ترسیدند که آن را حمل کنند، در حالی که انسان این امانت را پذیرفت؛ که او بسیار ستم کار و نادان است. هر یک از این هفت آیه به نوعی، بیانگر ولایت حضرت صدیقه علیها السلام می باشند. درباره آیه اول، که به آیه «تطهیر» معروف است، روایات متواتری در شأن نزول آن نقل می کنند که این آیه در خانه ام سلمه نازل شد، زمانی که اهل بیت (پنج تن) علیهم السلام در زیر عبا قرار گرفته بودند و ام سلمه نیز از آمدن در زیر عبا نهی شد. غیر از جماعتی از صحابه، قریب ۳۰۰ تن دیگر نیز این روایت را به همین شکل نقل کرده اند که نام آن ها در کتاب الغدير آمده است. این آیه بیانگر عصمت اهل بیت علیهم السلام و از جمله حضرت زهرا علیها السلام می باشد عصمت از جمله شئون منصب ولایت است و غیر از معصومان علیهم السلام کسی را سراغ نداریم که ولایت کبرا داشته باشد. (۹) آیه دوم به آیه «مباحله» معروف است. در ماجرای مباحله، حضرت زهرا علیها السلام نیز شرکت داشتند؛ چرا که «ابنائنا» در آیه، حسنین علیهما السلام هستند و منظور از «انفسنا» پیامبر و حضرت علی علیهما السلام می باشند و از حضرت زهرا علیها السلام، که بانوی معصوم می باشد، با لفظ «نساتنا» تعبیر شده

است. چون امر مباهله یک امر عادی نیست و تنها از افراد شایسته و مقدّس برمی آید، حضرت زهرا علیها السلام یکی از شخصیت‌هایی است که مشمول آیه می باشد و این از مسلمات است. (۱۰) درباره آیه سوم، روایاتی نقل شده اند که نشان می دهند همان گونه که رسول اکرم و حضرت علی و امام حسن و امام حسین علیهم السلام سبب خلقتند، حضرت زهرا علیها السلام نیز یکی از اسباب آفرینش جهان است، و معقول نیست کسی علت خلقت باشد و ولایت نداشته باشد. در این روایات، کلماتی را که حضرت آدم علیه السلام از حق تعالی فرا گرفت و به وسیله آن‌ها، توبه اش مورد قبول واقع شد، نام‌های مبارک اهل بیت علیهم السلام می باشند. در بخشی دیگر از روایات، خداوند در پاسخ حضرت آدم علیه السلام که عرض کرد: آیا نزد تو مخلوقی محبوب تر از من هست؟ خداوند فرمود: بلی، مخلوقاتی از تو محبوب تر دارم که اگر آن‌ها نبودند، تو را نیز نمی آفریدم، و سپس نام اهل بیت و فرزندان ایشان علیهم السلام برده می شود. (۱۱) درباره آیه چهارم، همانند آیه سوم منظور از «کلمات» طبق روایتی که مفضّل بن عمر از بزرگان صحابه امام صادق علیه السلام نقل می کند، «اهل بیت علیهم السلام» می باشند و منظور از «اتَمَهُنَّ» نه امام دیگر از اولاد امام حسین علیهم السلام می باشند. امام صادق علیه السلام همچنین طبق روایتی می فرماید: «نحن الکلمات»؛ ما آن کلماتی هستیم که خداوند در قرآن به آن‌ها اشاره می فرماید. (۱۲) حال چگونه ممکن است که اشخاصی در منقوحی «کلمات الهی» نامیده شوند و انبیا به آنان متوسّل گردند، ولی خودشان عاری از ولایت باشند؟! حضرت زهرا علیها السلام از این کلمات می باشد. درباره آیه پنجم نیز روایات بسیاری میان شیعه و سنی مطرحند که منظور از «مودّت قریبی» محبت اهل بیت علیهم السلام می باشد. این مودّت هم سنگ و هم وزن اجر رسالت محمّدی است. به دنبال نازل شدن این آیه، حافظ ابو عبدالله ملاً روایتی را در سیره اش نقل می کند: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «خدای تعالی مزد رسالتم را، که بر عهده شماست، مودّت خویشان و نزدیکانم قرار داده است و من در روز قیامت، نسبت به این مودّت از شما بازخواست خواهم کرد.» (۱۳) با توجه به این روایت، آنچه در روز قیامت همه در مقابل آن مسئولیم ولایت چهارده معصوم علیهم السلام است که از جمله آن‌ها ولایت حضرت زهرا علیها السلام می باشد. درباره شأن نزول سوره «اهل اتی»، از مسلمات شیعه و سنی است که حضرت زهرا علیها السلام یکی از اشخاصی است که این سوره در شأن آن‌ها نازل شده. (۱۴) در آیه ششم، فضایل اهل بیت علیهم السلام را بیان نموده که حضرت صدیقه علیها السلام نیز یکی از آنان است. چنین فضایی تنها از آن کسانی هستند که ولایت آن‌ها از جانب خداوند تأیید شده باشد. اما درباره آیه هفتم، که خداوند امانتی را به آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه کرد و آن‌ها زیر بار پذیرش آن نرفتند، امام صادق علیه السلام می فرماید: منظور از «امانت»، «ولایت» است که اهل بیت علیهم السلام بار آن را بر دوش خود حمل می کنند. (۱۵) مفضّل بن عمر طبق روایتی از امام صادق علیه السلام درباره این آیه، نقل می فرماید که اگر این چهارده تن نبودند، آدم و همسرش آفریده نمی شدند، و اینان خزانه داران علم الهی و امینان اسرار حق می باشند. حضرت فاطمه علیها السلام یکی از گنجوران دانش و امانت داران اسرار خدایی است. ب. روایات اما حدیثی که در منقبت حضرت زهرا علیها السلام وارد شده اند به دو بخش تقسیم می شوند: بخش اول، روایاتی که در ذیل آیات بیان شده اند و بخش دوم روایاتی که در شأن حضرت آمده اند و با آیه ویژه‌ای مرتبط نیستند. روایات بخش دوم نیز به دو دسته تقسیم می شوند: یک دسته روایات اشتراکی اند که در منقبت اهل بیت علیهم السلام بیان شده اند که حضرت زهرا علیها السلام نیز در آن مناقب اشتراک دارند و دسته دوم احادیث اختصاصی اند که تنها به مدح و فضایل حضرت صدیقه علیها السلام می پردازند. قابل توجه آنکه روایات اشتراکی در پانزده موضوع رده بندی شده و عبارتند از: ۱. اهل بیت علیهم السلام؛ علت آفرینش؛ ۲. معرفی شدن اهل بیت علیهم السلام به همه فرشتگان؛ ۳. منور بودن بهشت با تصویر اهل بیت علیهم السلام؛ ۴. اهتدا و اقتدا و تمسک به ایشان از جانب مردم؛ ۵.

تولا- و تبرّای مردم نسبت به دوستان و دشمنان ایشان؛ ۶. اشتراک در مقام ولایت؛ ۷. رکن بودن حضرت فاطمه و پیامبر علیهما السلام نسبت به حضرت علی علیه السلام؛ ۸. جواز (استثنایی) ورود و توقف اهل بیت علیهم السلام در مسجد النبی صلی الله علیه و آله در جمیع حالات؛ ۹. اشتراک اهل بیت علیهم السلام در شنیدن سخن فرشتگان (محدّثه بودن)؛ ۱۰. مژده بهشت پیامبر صلی الله علیه و آله به شیعیان حضرت علی علیه السلام و شیعیان حضرت زهرا علیها السلام (به صورت مشترک)؛ ۱۱. اشتراک در مبدأ خلقت بودن، در خوی و سرشت و در شئون دیگر آفرینش؛ ۱۲. اشتراک اهل بیت علیهم السلام در کیفیت خلقت یکسان ایجاب می کند که در تمام شئون ولایت در ردیف یکدیگر باشند. ۱۳. اشتراک اهل بیت علیهم السلام در مقامات و درجاتی که منحصر به پنج تن است و برای هیچ بشری به آن درجات راهی نیست. ۱۴. مقام رکوب (سواره بودن) اهل بیت علیهم السلام در روز قیامت، در بهشت و در هنگام سیر در مواقف آخرت. اشتراک اهل بیت علیهم السلام در صلوات بر ایشان و کیفیت زیارت ایشان. نتیجه پانزده موضوع مزبور چهل منقبت می باشند که بسیاری از آن ها از شئون ولایت و از خصوصیات ولی الله هستند و حضرت زهرا علیها السلام در این مناقب با پیامبر و دیگر معصومان علیهم السلام سهم می باشد و این حاکی از مقام الای ولیه اللهی آن حضرت است. این چهل منقبت عبارتند از: (۱۶) ۱. آفرینش حضرت زهرا علیها السلام پیش از خلقت دیگران: «خَلَقْتُهَا قَبْلَ النَّاسِ شَأْنَ آيِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا، وَ هُمْ أَنْوَارٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ وَ يُقَدِّسُونَهُ وَ يُهَلِّلُونَهُ وَ يَكْبُرُونَهُ». ۲. آفرینش حضرت زهرا علیها السلام از نور عظمت حضرت حق: «خَلَقْتُهَا مِنْ نَوْرِ عَظْمَةِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ هِيَ ثَلَاثُ النُّورِ الْمَقْسُومِ بَيْنَهَا وَ بَيْنَ آيِيهَا وَ بَعْلِهَا». ۳. سبب و علت آفرینش آسمان ها و زمین: «عَلَّتْهَا فِي خَلْقِهِ السَّمَاءُ وَ الْأَرْضِ وَ الْجَنَّةُ وَ النَّارُ وَ الْعَرْشُ وَ الْكُرْسِيُّ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ الْأَنْسُ وَ الْجِنُّ». ۴. نام گذاری حضرت زهرا علیها السلام از سوی خدای متعال: «تَسْمِيَّتُهَا مِنْ عِنْدِ رَبِّ الْعَرْشِ». ۵. مشتق شدن نام فاطمه علیها السلام از اسماء خدای تبارک و تعالی: «اشْتَقَّ اسْمُهَا مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى». ۶. توسل انبیا به حضرت فاطمه علیها السلام: «تَوَسَّلَ الْأَنْبِيَاءُ بِهَا وَ بِأَسْمَائِهَا». ۷. نوشته شدن نام حضرت فاطمه علیها السلام بر ساق عرش و درهای بهشت: «كِتَابَةُ اسْمِهَا عَلَى سَاقِ الْعَرْشِ وَ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ لَدَى آيِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا». (۱۷) ۸. تصویر حضرت زهرا علیها السلام در بهشت: «كَوْنُهَا شَبِيحًا عَنْ يَمِينِهِ الْعَرْشِ وَ صُورَةً فِي الْجَنَّةِ». (۱۸) ۹. هدایت و پیشوایی حضرت فاطمه علیها السلام: «اشْتِرَاكُهَا فِي الْإِهْتِدَاءِ وَ الْاِقْتِدَاءِ وَ التَّمَسُّكِ بِهَا رَدْفَ آيِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا». ۱۰. عصمت و طهارت: «اشْتِرَاكُهَا فِي الْعِصْمَةِ وَ دُخُولُهَا فِي آيَةِ التَّطْهِيرِ». (۱۹) ۱۱. امانت داری ولایت الهی: «كَوْنُهَا مِنْ الْأَمَانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْجِبَالِ». ۱۲. دارای مقام رکن نسبت به حضرت علی علیه السلام: «اشْتِرَاكُهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ فِي الرِّكَانِيَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ». ۱۳. جواز ورود به مسجد النبی در هر زمان: «اشْتِرَاكُهَا فِي تَطْهِيرِ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ نَظِيرَ آيِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا». ۱۴. محدّثه بودن حضرت زهرا علیها السلام: «كَوْنُهَا مَحْدَثَةً كَالْأُمَّةِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْوَلَادَةِ». (۲۰) ۱۵. مژده نجات و رستگاری به شیعیان حضرت زهرا علیها السلام: «اشْتِرَاكُهَا مَعَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْوَلَادَةِ فِي التَّبَشِيرِ بِشِيعَتِهَا وَ مُحَبِّبِهَا». (۲۱) ۱۶. سواره محشور شدن حضرت زهرا علیها السلام در روز قیامت: «رُكُوبُهَا يَوْمَ الْقَامَةِ كَأَيِّهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا». ۱۷. دست به دامان پیامبر بودن در قیامت؛ ۱۸. سخن گفتن حضرت زهرا علیها السلام با مادرش در رحم: «كَانَتْ تُحَدِّثُ أُمَّهَا وَ هِيَ فِي بَطْنِهَا وَ تُصَبِّرُهَا». (۲۲) ۱۹. بیان شهادتین در هنگام ولادت: «تُكَلِّمُهَا بِالشَّهَادَتَيْنِ حِينَ الْوَلَادَةِ». (۲۳) ۲۰. عالم به گذشته و آینده: «اشْتِرَاكُهَا مَعَ آيِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا فِي الْعِلْمِ بِمَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ وَ مَا لَمْ يَكُنْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ». (۲۴) ۲۱. پاک و طاهر از مادر متولد شدن: «وَلَادَتُهَا طَاهِرَةً مَطْهُرَةً زَكِيَّةً مِيمُونَةً تَقِيَّةً». (۲۵) ۲۲. رشد حضرت زهرا علیها السلام در هر ماه به اندازه یک سال: «نُمُوُّهَا فِي الْيَوْمِ وَ الشَّهْرِ مِثْلَ مَا جَاءَ فِي نُمُوِّ الْأُمَّةِ الْاطْهَارِ». (۲۶) ۲۳. نورافشانی وجود حضرت زهرا علیها السلام هنگام ولادت بر تمام خانه های مکه و شرق و غرب عالم: «دُخُولُ نُورِهَا حِينَ وُلِّدَتْ بِيَوَاتِ مَكَّةَ كَوَلَادَةِ آيِيهَا». (۲۷) ۲۴. بشارت فرشتگان به یکدیگر هنگام ولادت حضرت

فاطمه علیها السلام: «تبشیر اهل السماء بَعْضُهُمْ بَعْضًا» (۲۸) ۲۵. وجوب محبت حضرت فاطمه علیها السلام بر همگان: «فی وجوب حُبِّهَا كَحُبِّ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا أَجْرًا لِلرَّسَالَةِ الْخَاتِمَةِ» ۲۶. حضور در قبه الوسیله یا درجه الوسیله بهشت: «اشترأُكُهَا مَعَ آبِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا فِي دَرَجَةِ الْوَسِيلَةِ فِي الْجَنَّةِ» ۲۷. حضور در قبه زیر عرش: «اشترأُكُهَا مَعَ آبِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي قُبِّهِ تَحْتَ الْعَرْشِ» ۲۸. نخستین کسی که وارد بهشت می شود: «فِي الدُّخُولِ إِلَى الْجَنَّةِ قَبْلَ النَّاسِ» (۲۹) ۲۹. نام حضرت فاطمه علیها السلام یکی از کلماتی بود که حضرت آدم علیه السلام فرا گرفت: «فِي أَنَهَا مِنَ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَلْقِيهَا آدَمُ وَ ابْتَلَى بِهَا إِبْرَاهِيمَ رَبَّهُ» ۳۰. حضور حضرت صدیقه علیها السلام در مباحله در میان «ابناءنا» و «انفسنا»: «دُخُولُهَا فِي آيَةِ الْمَبَاهِلَةِ بَيْنَ ابْنَانَا وَ انْفِسَانَا» ۳۱. حضرت زهرا علیها السلام؛ مشمول حکم تولّاً و تبرّاً و حب و بغض و صلح و جنگ همراه با رسول خدا صلی الله علیه و آله: «وَوَحَّدَتْهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلِيٍّ وَ بَنِيهِ فِي حَكْمِ الْحَبِّ وَ الْبَغْضِ وَ الْوَلَاءِ وَ الْعِدَائِ وَ فِي حَكْمِ السَّلْمِ وَ الْحَرْبِ وَ فِي حَكْمِ السَّبِّ وَ الْإِذْيِ» (۳۰) ۳۲. همتا بودن در صفات و ارزش های معنوی با حضرت علی علیه السلام: «فِي كَفْوَيْتِهَا مَعَ عَلِيٍّ فِي الْمَلَكَاتِ وَ النَّفْسَانِيَّاتِ، وَ لَوْ لَمْ يُخْلَقْ عَلِيٌّ لَمْ يَكُنْ لَهَا كَفْوٌ مِنْ آدَمَ وَ مِنْ دُونِهِ» (۳۱) ۳۳. دشمنی با حضرت فاطمه علیها السلام؛ موجب کفر: «كُفْرٌ مَنْ أَبْغَضَ فَاطِمَةَ» ۳۴. حضرت فاطمه علیها السلام؛ ملجأ و مرجع توکل انبیا: «فِي الْأَمْرِ بِالتَّوَسُّلِ إِلَيْهَا كَأَبِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا فِي الْحَوَائِجِ وَ عِنْدَ كُلِّ مَسْأَلَةٍ وَ الْأَمْرِ بِحُبِّهَا وَ الصَّلَاةِ عَلَيْهَا وَ زِيَارَتِهَا» ۳۵. حضرت صدیقه علیها السلام؛ مورد شأن نزول سوره «هل أتى»: «دُخُولُهَا فِي فَضْلِ سُوْرَةِ "هَيْلُ آتَى" مَعَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا» ۳۶. آشنا بودن با حورالعین در هنگام ولادت: «عِرْفَانُهَا رُسُلُ رَبِّهَا إِلَيْهَا عِنْدَ وِلَادَتِهَا وَ التَّسْلِيمِ عَلَيْهَا بِأَسْمَائِهَا» ۳۷. برگزیده خداوند تبارک و تعالی در میان جمیع زنان عالم: «إِطْلَاعُ اللَّهِ عَلَى الْأَرْضِ وَ اخْتِيَارُهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ» ۳۸. بزرگ ترین شفیع شیعیان و دوست داران خود در روز قیامت: «كُونُهَا شَفِيعَةً كُبْرَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِشِيعَتِهَا وَ مُحَبِّبًا» ۳۹. شناساندن مقام حضرت زهرا علیها السلام به اهل محشر از سوی خداوند: «يُعْرِفُ اللَّهُ قَدْرَهَا كَمَا يُعْرِفُ قَدْرَ آبِيهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ۴۰. افضلیت حضرت زهرا علیها السلام بر جمیع مخلوقات بنا بر روایات معتبره منصوص و مسلم: «فِي أَفْضَلِيَّتِهَا عَلَى الْمَلَائِكَةِ وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ» (۳۲) ۸. حسن حسن زاده آملی، شرح فص حکمه عصمتیه فی کلمه فاطمیه، ص ۱۵۳. ۹. سید محمد حسن طباطبایی، المیزان، ترجمه سید محمد باقر موسوی همدانی، محمدی، ۱۳۷۰، ج ۳۲، ص ۱۸۱. ۱۰. عبدعلی بن جمعه عروسی حویزی، تفسیر نورالثقلین، ج ۱، ص ۳۴۷. ۱۱. این روایات را سیوطی در الدر المنثور، بدخشانی از حافظ کبیر، دارقطنی از ابن النجار، و ابن مغازلی در مناقبش با ذکر سند نقل کرده اند. ۱۲. سید محمد حسین طباطبایی، پیشین، ج ۱، ص ۲۷۵، به نقل از: محمد بن یعقوب کلینی، الکافی، ترجمه و شرح سید هاشم رسولی، دفتر نشر فرهنگ اهل بیت علیهم السلام، ج ۲، ص ۱۱۷. ۱۳. ابراهیم امینی، فاطمه زهرا علیها السلام، ص ۲۶. ۱۴. ابن شهر آشوب، مناقب آل ابی طالب، قم، مطبعه العلمیه، ج ۳، ص ۳۷۳۳۷۵. ۱۵. عبد علی بن جمعه عروسی حویزی، پیشین، ذیل سوره احزاب، آیه ۷۲. ۱۶. به نقل از: عبدالحسین امینی، فاطمه الزهراء علیها السلام، به کوشش حبیب چایچیان، امیرکبیر، ۱۳۶۳، ص ۱۰۷۱۱۸. ۱۷. احمد خطیب بغدادی، تاریخ بغداد، ج ۱، ص ۲۵۹ / ذبیح الله محلاتی، ریاحین الشریعه، تهران، اسلامیه، ج ۷، ص ۱۷۱. ۱۸. ذبیح الله محلاتی، پیشین، ج ۱، ص ۱۱۴. ۱۹. همان، ج ۱، ص ۱۶۲. ۲۰. ذبیح الله محلاتی، ریاحین الشریعه، ج ۱، ص ۳۷. ۲۱. همان، ج ۱، ص ۲۲۵. ۲۲. محمد الحسون، اعلام النساء، اسوه، ۱۴۱۱ ق، ص ۵۳۶. ۲۳. همان، ص ۵۳۶ / ذبیح الله محلاتی، پیشین، ج ۱، ص ۶۴. ۲۴. ذبیح الله محلاتی، پیشین، ج ۱، ص ۱۸۵. ۲۵. همان، ج ۱، ص ۶۵. ۲۶. همان، ج ۱، ص ۷۴. ۲۷. همان، ج ۱، ص ۶۴. ۲۸. همان، ج ۱، ص ۶۵. ۲۹. علاءالدین علی المتقی، کنز العمال، ج ۶، ص ۲۱۹. ۳۰. محمد الحسون، پیشین، ص ۵۴۳. ۳۱. محمد بن یعقوب کلینی، پیشین، ج ۲، ص ۳۶۰، «کتاب الحجّه». ۳۲. ذبیح الله محلاتی، ریاحین الشریعه، ج ۱، ص ۴۸. ۳۳. عبدالله جوادی آملی، زن در آئینه جلال و جمال، نشر فرهنگی رجاء، ۱۳۷۰،

نعمت کمی نیست . خداوند به هر کسی نمی دهد . این مقام ، مقام والایی است . لذا از خدا توفیق می خواهد که خدایا توفیق شکر این نعمت را به من بده . حالا شکرش به چیست ؟ این که امام حسین علیه السلام بگوید الحمدلله ، الحمدلله .. نه . بین خداوند چه می خواهد همان را انجام بده . خداوند می خواهد امام حسین علیه السلام را کشته ببیند . خدایا کمک کن بتوانم شکر این نعمت ولایت را با کشته شدنم یا آن چیزی که تو می خواهی به جای بیاورم . همین دعا را کرد .

توفیق عمل صالح

.Your browser does not support the audio tag

غیر از این دعا ، دعاهای دیگری هم کرد (وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحاً تَرْضَاهُ) خدایا عمل صالحی که مورد رضایت توست آن را از تو می خواهم .

توفیقم بده که عمل صالح انجام بدهم . همان عملی که تو می خواهی . یعنی من الان دارم می روم به کربلا ، تو به من گفتی زن و فرزندت را هم ببر . وقتی مسئله زن و بچه میان می آید خیلی معادلات به هم می ریزد . که آدم حاضر است هر بلایی به سر خودش بیاید اما تیغ به پای فرزندش نرود . انسان اینچنین است . اما خدا به امام حسین علیه السلام گفته است (إِنَّ اللَّهَ شَاءَ أَنْ يَرْاهنَ سَبَايَا) خداوند می خواهد این ها را اسیر دست دشمن ببیند . بعد کدام پدر حاضر است دانسته بیاید وارد این معرکه شود . این که قبل از آن ، امام حسین علیه السلام از خدا مدد می خواهد . خدایا آن وقتی که بچه کوچک من می آید و مشک خالی را می بیند و می گوید بابا آب . کدام پدری است که بتواند تحمل کند . این اظهار تشنگی بچه خیلی سخت است . ماجرا فوق این حرفهاست که من و شما بنشینیم دور هم یک چیزی من بگویم و یک چیزی شما بشنوید . امام حسین علیه السلام رحمت واسعه ی الهی است . شما چه قدر دل رحم هستید و دلتان برای بچه کوچک می سوزد . هزاران هزار برابر آن امام حسین علیه السلام دلش برای بچه های کوچک می سوزد . (۱) چه طور می تواند این بچه کوچک را قانع کند ، چطور می تواند تحمل کند . چطور بخواهد حرف خدا را گوش بدهد . اینها با هم تضاد دارد . لذا آنجاست که امام حسین علیه السلام می داند چقدر کار سخت است . همان اول ماجرا که امامت بر دوش ایشان می آید توفیقش را از خدا می خواهد .

ص: ۱۲

۱- امام رضا علیه السلام الامام الانیس الرفیق، و الوالد الشفیق، و الاخ الشقیق، و الام البره بالولد الصغیر، و مفرع العباد فی الداهیه النآد امام همدم و رفیق، پدر مهربان، برادر برابر، مادر دلسوز به کودک، و پناه بندگان خدا در گرفتاری سخت است.. منبع: اصول کافی، کتاب الحججه، باب نادر جامع فی فضل الامام و صفاته، حدیث ۱

اصلاح فرزندان

.Your browser does not support the audio tag

(وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحاً تَرْضَاهُ وَ أَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي)

خدایا حالا که گفتی به طرف کربلا برو، می روم. اما یک تقاضای دیگر دارم. تقاضایم این است:

بچه های من را صالح قرار بدهی. خیلی حرف مهمی است امام حسین علیه السلام دعای دیگری نبود که بکند؟ به فکر بچه هایش و نسل خود است. و این حرف دارد به من و شما پیام می دهد که ای شیعیان، همین طور که دارید زندگی می کنید و کاسبی می کنید و رزق و روزی به دست می آورید و امرار معاش می کنید از بچه هایتان غافل نشوید باید به فکر آنها باشید.

بله بچه کفش می خواهد، لباس می خواهد. آنچه که مربوط به مادیات هست می خواهد خودت را مقید کرده ای که برایش تهیه کنی، این همه کار می کنی و زحمت می کشی، اما تنها مادیات نیست. معنویات هم می خواهد که معنویات به مراتب بالاتر از مادیات است. تو باید بچه خود را حسینی بار بیاوری، تو باید بچه ات را نماز خوان بار بیاوری. تو باید بچه ات را در این دوره آخر الزمان، مخصوصا با آمدن ماهواره و اینترنت و این موبایل ها و این وسیله ها، هزاران برابر زمان های قدیم مواظب بچه ات باشی. حالا کسی می آید می گوید حاج آقا نفست از جای گرم بلند می شود الان چه کسی می تواند از پس این جوانها و این زمانه بر بیاید. من می گویم بله، حرف شما را قبول دارم. امام حسین علیه السلام راه آن را به ما یاد داده است. علاوه بر اینکه زحمت آن را در تربیت اولاد را برای ما کشیده است. بچه ای مانند علی اکبر علیه السلام تربیت کرده است، بچه ای مانند علی اوسط حضرت علی بن الحسین علیه السلام حضرت زین العابدین، این قدر شایستگی دارد که خداوند مقام امامت را به ایشان می دهد. علاوه بر تربیت اینها، دست از دعا هم برداشته است. امام حسین علیه السلام با آن مقامش به درگاه خدا آمده که خدایا: این بچه های من و نسلم را صالح قرار بده. حالا ما برای بچه های خودمان دعا می کنیم این دید ما همین بچه ای است که می بینیم. بعد نوه دار می شویم برای آن هم دعا می کنیم. بعد برای نتیجه مان دعا می کنیم. اما امام حسین علیه السلام تا دامن قیامت را می بیند.

(و اصلح لی فی ذریتی) نمی گوید بچه ام، می گوید ذریه، ذریه یعنی تا دامن قیامت اینها نسل هستند. دارد به شیعیان پیام می دهد. که شیعیان بچه های خود را دعا کنید. بچه هایتان را به امام حسین علیه السلام بسپارید. طوری زندگی کنید که امام حسین علیه السلام دودمان شما تا روز قیامت را نگاه کند. آنها را حفظ کنید همه حسینی باشید. حیف است. فردای قیامت یکی از نسل ما خدای ناکرده بیاید در صحرای محشر که محبتی از امام حسین علیه السلام در دلش نباشد. این وای بر ماست.

(و أصلح لی فی ذریتی) این قدر مسئله مهم است. امام صادق علیه السلام می فرماید: «کار به این سادگی نیست. می دانید امام حسین علیه السلام از خدا چه می خواست؟ می گفت خدایا همان طور که پدر و مادرم و برادرم و خودم را امام قرار دادی، دوست دارم بچه های من و نسل من را هم امام قرار بدهی.» امام صادق علیه السلام می گوید: «خداوند دعای امام حسین علیه السلام را مستجاب کرد.» فقط امام حسین علیه السلام در دعایش گفت (أصلح لی فی ذریتی) یک کلمه (فی) آورد در دعایش. این (فی) یعنی در ذریه من. یعنی خودت نگاه کن آن کس که شایستگی دارد آن را امام قرار بده.

ص: ۱۳

Your browser does not support the audio tag.

امام صادق علیه السلام فرمود که اگر امام حسین علیه السلام این (فی) را در دعایش نیاورده بود و گفته بود (أصلح لی ذریتی) بچه های من را تا دامن قیامت اصلاح کن هرچه بچه از نسل امام حسین علیه السلام می آمدند همه امام می شدند. لذا امام حسین علیه السلام نمی خواست در کار خدا دخالت کرده باشد. چرا؟ چون جدش حضرت ابراهیم علیه السلام او را به جان و مال و اولاد امتحان کرد و پیروز شد و خدا به حضرت ابراهیم خلیل در سوره بقره خطاب می کند که ای ابراهیم، من تو را (إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا) (۱) برای مردم، امام قرار دادم. تا حالا پیغمبر بودی اما با جان و مال و اولاد امتحان شدی (آن امتحان سه گانه مفصل است) پیروز از امتحان بیرون آمدی می خواهم تو را امام قرار بدهم. همان وقت حضرت ابراهیم علیه السلام گفت: (وَمِنْ ذُرِّيَّتِي) خدایا حالا که مرا امام قرار دادی همه ذریه مرا تا قیامت امام قرار بده. آن وقت خداوند همه تقاضای ابراهیم خلیل را قبول نکرد. (قَالَ لَا يَنْتَالُ عَهْدَ الظَّالِمِينَ) خدا فرمود من بچه های تو را امام قرار می دهم اما عهد من به ظالمین نمی رسد. بعضی از بچه های تو ممکن است به نفس خود ظلم کرده باشند. اینها از درجه امامت ساقط می شوند. چون مقام امامت خیلی بالاست. لذا پیغمبر اسلام، هم پیغمبر بود و هم امام از نسل ابراهیم و اسماعیل، امیر المؤمنین علیه السلام و امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام تا امام زمان علیه السلام همه فرزندان صالح از نسل حضرت ابراهیم علیه السلام و اسماعیل علیه السلام هستند. لذا امام حسین علیه السلام اینطور دعا می کرد.

ص: ۱۴

۱- بقره ۱۲۴.

امامت از نسل امام حسین علیه السلام

Your browser does not support the audio tag.

بعضی هم سؤال می کنند که چرا امامت از نسل امام حسن مجتبی علیه السلام ادامه پیدا نکرد. خیلی جواب ها دارد که یکی از جواب ها، این است که امام حسین علیه السلام یک معامله ای با خدا کرد که آن معامله در کار امام حسن علیه السلام نبود. (۱) لذا خداوند عوض کشته شدن امام حسین علیه السلام در کربلا یک امتیازی که به امام حسین علیه السلام داد این بود که از نسل امام حسین علیه السلام امامت را ادامه داد. گرچه بعد ها امام محمد باقر علیه السلام با دختر امام حسن مجتبی علیه السلام از فرزندان امام مجتبی علیه السلام ازدواج می کند و نسل امامت هم از امام حسین و هم از امام حسن ادامه پیدا می کند. اما اصل این است این معامله ای که امام حسین علیه السلام در کربلا با خدا کرد این معامله چیز دیگری بود که یکی از پاداش آن این بود که فرزندان او امام شوند

(وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي أُنِّي تُبْتُ عَلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ) دعا برای پدر و مادر کرد دعا برای فرزندان کرد. دعا کرد که خدایا توفیقم بده موفق شوم. راه می افتد (إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ) خدایا من برگشتم به سوی تو. کربلا یعنی برگشتن به سوی خداوند تبارک و تعالی.

(و إني من المسلمين) من تسلیم تو ، پروردگار این عالم هستم . و این چنین امام حسین علیه السلام ، نامش و اسمش و کارهایش با این آیه شریفه عجیب شده است . خداوند من و شما را از شیعیان امام حسین علیه السلام محسوب بفرماید . (الهی آمین)

ص: ۱۵

۱- چرا امامت از نسل امام حسن مجتبی (ع) قطع شد؟ آنچه که مسلم است و در تاریخ هم به ثبت رسیده است ، امامت از نسل امام حسن مجتبی علیه السلام قطع نشد و دختر امام حسن مجتبی علیه السلام به نام فاطمه ، همسر چهارمین امام شیعیان (امام سجاد) بود و ثمره ی ازدواج امام سجاد با دختر عموی خود ، فرزندشان امام محمد بن علی الباقر بوده و ایشان را امامی می گویند که هم از مادر و هم از پدر به بیت عصمت متصل می باشد .

روضه

Your browser does not support the audio tag

إني تُبْتُ عليك و إني من المسلمين) شب دوم از ماه محرم الحرام است . روز ورود سید الشهداء به زمین کربلاست . حسینی ها ، کربلایی ها ، ارباب مقاتل نوشته است وقتی سید الشهداء به زمین کربلا رسیدند یک مرتبه دیدند اسب آقا از حرکت ایستاد . هرچه کردند قدم از قدم بر نداشت . آقا اسب دیگری سوار شدند آن هم حرکت نمی کرد . چند اسب دیگر سوار شدند . یک وقت سید الشهداء صدا زدند نام این سرزمین چیست ؟ اهالی آن منطقه گفتند آن را ارض تف می نامند . یکی دیگر گفت اینجا را قادسیه می نامند و آن یکی گفت قاضیه می نامند . که آن سید الشهداء به دنبال گمشده ای می گشتند که باز هم سؤال کردند . دیدند پیرمردی آمد جلو و گفت : آقا قدیمی ها از پدرانمان شنیدیم که به این زمین کربلا هم می گفتند . یک وقت دیدند سید الشهداء نگاهی به آسمان کردند ، دستان خود را بالا بردند (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَرْبِ وَ الْبَلَاءِ) خدایا به تو پناه می برم از محنت و رنج و غم و بلا . اینجا بود که رو به اصحاب و یاران کرد . (۱)

ص: ۱۶

۱- لهوف، سید بن طاووس، ص ۸۰-۸۱ فَلَمَّا وَصَلَهَا قَالَ مَا اسْمُ هَذِهِ الْأَرْضِ فَقِيلَ كَرْبَلَاءُ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَرْبِ وَ الْبَلَاءِ ثُمَّ قَالَ هَذَا مَوْضِعُ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ انزَلُوا هَاهُنَا مَحَطُّ رِحَالِنَا وَ مَسْتَقْمُكَ دِمَائِنَا وَ هُنَا مَحَلُّ قُبُورِنَا بِهَذَا حَدَّثَنِي جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ . ترجمه: در روز دوم محرم به کربلا رسیدند، امام حسین علیه السلام پرسید: «نام این زمین چیست؟» گفته شد: کربلا فرمود: ، خدایا من پناه می برم به تو از اندوه و بلا. سپس فرمود: «اینجا محل اندوه و بلا است، فرود آید.» در همین جا فرود آید، سوگند به خدا همین جا جای پیاده شدن ما و محل ریختن خون ما و محل قبرهای ما است. سوگند به خدا در همین جا اهل بیت من به اسیری برده شوند. جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به من چنین خبر داده است.

بار بگشاید اینجا کربلاست

اصحاب من ، یاران من ، این سرزمین جایی است که سرهای ما را از بدن جدا می کنند . اینجا محل ریخته شدن خون من و شماست . اینجا محل قبرهای ماست .

خبر آوردند برای حضرت زینب سلام الله علیها که برادر تان فرموده است باید اینجا پیاده شویم و خیمه ها را بزنیم . گفت نگاه کردیم ، دیدیم جوان های بنی هاشمی اطراف کجاوه زینب کبری سلام الله علیها را گرفتند . یکی مهار شتر را گرفته ، یکی رکاب را گرفته ، آن یکی دست زینب سلام الله علیها را می گیرد و با چه عزت و احترامی دختر علی علیه السلام در زمین کربلا قدم می گذارد . اما حسینی ها ، کربلایی ها ، همین قافله روز یازدهم محرم دوباره حرکت کرد . زینب و ام کلثوم ، این دو خواهر ، بچه ها را سوار بر شتر کردند . سپس کمک می کند خواهرش را سوار می کند حالا نوبت زینب رسیده . زینب سلام الله علیها یک نگاهی به اطراف کرد . دید یک محرم برایش نمانده است . به اذن خدا آن شتر زانو زد و دختر امیرالمؤمنین علیه السلام سوار بر شتر شد . قافله حرکت می کند . می گویند مستحب است پشت سر مسافر اذان بگویند بلکه مسافر به سلامت به مقصد برسد . بعضی نوشته اند یک وقت زینب کبری سلام الله علیها احساس کرد یک نفر دارد می گوید: الله اکبر . خدایا چه کسی هست که دلش برای این زن و بچه سوخته است ؟ چه کسی دارد اذان می گوید ؟ وقتی پشت سر را نگاه کرد دید صدای اذان از گودی قتلگاه هست .

مزیدم ، مبریدم ، که در این دشت مرا کاری هست

گل اگر نیست ، ولی صفحه گلزاری است .

صلوات الله و سلامه علیک یا رسول الله و علی اهل بیتک المظلومین

Your browser does not support the audio tag

به مقامشان ، خدایا ، گناهان همه ما را ببخش و پیامرز (الهی آمین)

تعجیل در فرج امام زمان علیه السلام بفرما (الهی آمین)

از بقیه ی غیبت آقا صرف نظر بفرما (آمین)

توسلمان به امضای حضرتش برسان (آمین)

ثوابی از این جلسه به روی اموات ، شهدا ، صلحاء ، مؤمنین ، مؤمنات عائد و واصل بفرما . (الهی آمین)

مراجع عظام تقلید ، در پناه امام زمان علیه السلام محافظت بفرما (آمین)

خدایا به حقیقت اهل بیت علیه السلام ، در دنیا و آخرت ، دست ما از دامان اهل بیت کوتاه مفرما . (آمین)

مریضان را لباس عافیت بپوشان (الهی آمین) قرض مقروضین ادا بفرما (الهی آمین)

آبروی آبرومندان را حفظ کن (الهی آمین) حاجات مجلس ما ، فرد آندر فرد بر آورده به خیر بفرما (آمین)

باران های رحمت بر ما نازل بفرما (الهی آمین) آنچه عرض نکردیم و محتاجیم ، از فضل و کرمت به ما کرم بفرما (الهی آمین)

بجاه محمد و اله الاطهار

پایان

ص: ۱۸

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند ؟

سوره زمر / ۹

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
 ۲. ارتباط با مراکز هم سو
 ۳. پرهیز از موازی کاری
 ۴. صرفاً ارائه محتوای علمی
 ۵. ذکر منابع نشر
- بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه
۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی
۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان -خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آبا ده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه

اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

